

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 24:50-51 ⁵⁰Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl své ruce a požehnal jim. ⁵¹A stalo se, když jim žehnal, že se od nich vzdálil [a byl nesen vzhůru do nebe].

The time had come for Christ to ascend to His Father's throne. As a divine conqueror He was about to return with the trophies of victory to the heavenly courts. Before His death He had declared to His Father, "I have finished the work which Thou gavest Me to do." John 17:4. After His resurrection He tarried on earth for a season, that His disciples might become familiar with Him in His risen and glorified body. Now He was ready for the leave-taking. He had authenticated the fact that He was a living Saviour. His disciples need no longer associate Him with the tomb. They could think of Him as glorified before the heavenly universe. DA 829.1

DA – Touha věků 829.1 Přišel čas, kdy měl Kristus vystoupit k trůnu svého Otce. Chystal se vrátit do nebeských příbytků jako božský vítěz s trofejemi. Před svou smrtí řekl Otcí: Dokonal jsem **Jan 17:4** „dílo, které jsi mi svěřil.“ Po svém zmrtvýchvstání zůstal ještě nějakou dobu na zemi, aby Jež učedníci mohli vidět ve vzkříšeném a oslaveném těle. Nyní se s nimi chtěl rozloučit. Dokázal, že je živým Spasitelem. Učedníci si Ho již nemusí spojovat s hrobem. Mohou na Něho vzpomínat jako na Pána oslaveného před celým vesmírem. (srv. TV 529.1)

With hands outstretched in blessing, and as if in assurance of His protecting care, He slowly ascended from among them, drawn heavenward by a power stronger than any earthly attraction. As He passed upward, the awe-stricken disciples looked with straining eyes for the last glimpse of their ascending Lord. A cloud of glory hid Him from their sight; and the words came back to them as the cloudy chariot of angels received Him, "Lo, I am with you alway, even unto the end of the world." At the same time there floated down to them the sweetest and most joyous music from the angel choir. DA 830.3

DA – Touha věků 830.3 Potom vztáhl ruce, aby jim požehnal a ujistil je o své stálé péči a ochraně, a pomalu se vznesl z jejich středu. Unášela Jež moc silnější než zemská přitažlivost. Učedníků se zmocnila posvátná bázeň. Upřeně hleděli za svým k nebi stoupajícím Pánem, dokud Jež před jejich zraky neskryl oblak slávy. Potom se z oblačného zástupu andělů, kteří Jež přivítali, ozvalo: **Matouš 28,20** „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Současně k nim z nebe doléhal líbezný a radostný zpěv andělského sboru. (srv. TV 530.2)

All heaven was waiting to welcome the Saviour to the celestial courts. As He ascended, He led the way, and the multitude of captives set free at His resurrection followed. The heavenly host, with shouts and acclamations of praise and celestial song, attended the joyous train. DA 833.2

DA – Touha věků 833.2 Celé nebe chtělo přivítat Spasitele ve svých nádvořích. Ježíš stoupal k nebesům v čele zástupu vykoupených, které při svém zmrtvýchvstání vysvobodil ze zajetí smrti. Nebeské zástupy se k tomuto radostnému průvodu s jásáním, zpěvem a chvalořečením připojily. (srv. TV 532.2)

Christ was crucified, but in wondrous power and glory he rose from the tomb. He took in his grasp the world over which Satan claimed to preside, and restored the human race to favor with God. And at

this glorious completion of his work, songs of triumph echoed and re-echoed through the unfallen worlds. Angel and archangel, cherubim and seraphim, joined in the chorus of victory. YI April 16, 1903, par. 8

YI – Instrukce pro mladé lidi, 16. dubna 1903, odst. 8 Krista ukřižovali, ale v podivuhodné moci a slávě vstal z mrtvých. Vzal do svých rukou svět, nad nímž prohlásil nadvládu Satan, a znovu získal pro lidstvo Boží přízeň. Při tomto nádherném završení díla neporušené světy zaplnily vítězné písně. Andělé a archandělé, cherubíni a serafíni se k vítězným chorálům připojili.

Before the foundations of the earth were laid, the Father and the Son had united in a covenant to redeem man if he should be overcome by Satan. They had clasped Their hands in a solemn pledge that Christ should become the surety for the human race. This pledge Christ has fulfilled. When upon the cross He cried out, "It is finished," He addressed the Father. The compact had been fully carried out. Now He declares: Father, it is finished. I have done Thy will, O My God. I have completed the work of redemption. If Thy justice is satisfied, "I will that they also, whom Thou hast given Me, be with Me where I am." John 19:30; 17:24. DA 834.2

DA – Touha věků 834.2 Dříve než byly položeny základy země, uzavřeli Otec se Synem smlouvu o vykoupení člověka pro případ, že by jej satan přemohl. Slavnostním slibem a podáním ruky se zavázali, že Kristus bude zárukou lidstva. Kristus tento závazek splnil. Když na kříži zvolal: **Jan 19,30** „**Dokonáno jest,**“ obracel se tím k Otci. Úmluva byla zcela naplněna. Nyní říká: **Dokonáno jest, Otče.** Splnil jsem Tvou vůli, můj Bože. Dílo vykoupení jsem dokončil. Je-li Tvá spravedlnost uspokojena, **Jan 17,24** „**chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.**“ (srv. TV 532.15)

The voice of God is heard proclaiming that justice is satisfied. Satan is vanquished. Christ's toiling, struggling ones on earth are "accepted in the Beloved." Ephesians 1:6. Before the heavenly angels and the representatives of unfallen worlds, they are declared justified. Where He is, there His church shall be. "Mercy and truth are met together; righteousness and peace have kissed each other." Psalm 85:10. The Father's arms encircle His Son, and the word is given, "Let all the angels of God worship Him." Hebrews 1:6. DA 834.3

DA – Touha věků 834.3 Ozývá se Boží hlas a oznamuje, že spravedlnosti bylo učiněno zadost. Satan je poražen. Kristovy následovníky, kteří zápasí a bojují na zemi, Bůh přijímá **Efezským 1,6** „**ve svém milovaném Synu**“. Před nebeskými anděly a před zástupci nepadlých světů jsou prohlášeni za ospravedlněné. Kde je On, tam bude i Jeho církev. **Žalm 85,11** „**Milosrdenství a věrnost se potkají, spravedlnost a pokoj se políbí.**“ Otec objímá svého Syna a říká: **Židům 1,6** „**Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!**“ (srv. TV 533.1)

With joy unutterable, rulers and principalities and powers acknowledge the supremacy of the Prince of life. The angel host prostrate themselves before Him, while the glad shout fills all the courts of heaven, "Worthy is the Lamb that was slain to receive power, and riches, and wisdom, and strength, and honor, and glory, and blessing." Revelation 5:12. DA 834.4

DA – Touha věků 834.4 Nebeští vládcové, knížectví i mocnosti s nevýslovnou radostí uznávají svrchovanost Knížete života. Andělské zástupy se Mu klanějí a po všech nebeských nádvořích se rozléhá radostné jásání. **Zjevení 5,12** „**Hoden jest Beránek, ten zabitý, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení.**“ (srv. TV 533.2)

1. Timoteus 3:16 A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: *Ten*, který se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru.

Židům 1:3 On je září jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným slovem. Když [skrze sebe] vykonal očištění od [našich] hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech.

Christ ascended to heaven, bearing a sanctified, holy humanity. He took this humanity with Him into the heavenly courts, and through the eternal ages He will bear it, as the One who has redeemed every human being in the city of God. 5BC 1125.14

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1125.14 Kristus vystoupil do nebe a nesl s sebou posvěcenou, svatou lidskou podobu. Toto lidství vzal s sebou do nebeských nádvoří a bude jej nosit navěky jako Ten, který vykoupil každého člověka nacházejícího se v Božím městě.

Christ has never forgotten the days of His humiliation. In passing from the scenes of His humiliation, Jesus has lost none of His humanity. He has the same tender, pitying love, and is ever touched with human woe... He never forgets that He is our representative, that He bears our nature. TM 19.1

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 19.1 Kristus nikdy nezapomněl na dny svého ponížení. Ježíš ze své lidskosti neztratil nic, ani když oblast svého pokořování opustil. Chová stále stejnou něžnou, soucitnou lásku a stále Jej dojíká lidské utrpení... Nikdy nezapomíná, že je naším představitelem, že nese naši přirozenost.

When Christ took human nature upon Him, He bound humanity to Himself by a tie of love that can never be broken by any power save the choice of man himself. SC 72.1

SC – Cesta ke Kristu 72.1 Když Kristus přijal lidskou přirozenost, připoutal k sobě lidstvo poutem lásky, jenž nemůže přetrvat žádná síla, ledaže se k tomu rozhodne člověk sám. (srv. CK 49.3)

Jesus took the nature of humanity, in order to reveal to man a pure, unselfish love, to teach us how to love one another. 5BC 1126.1

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.1 Ježíš přijal přirozenost člověka, aby lidem zjevil čistou, nesobeckou lásku a naučil nás, jak se navzájem milovat.

As a man Christ ascended to heaven. As a man He is the substitute and surety for humanity. As a man He liveth to make intercession for us. He is preparing a place for all who love Him. As a man He will come again with power and glory, to receive His children. And that which should cause us joy and thanksgiving is, that God "hath appointed a day, in the which he will judge the world in righteousness by that man whom he hath ordained." Then we may have the assurance forever that the whole unfallen universe is interested in the grand work Jesus came to our world to accomplish, even the salvation of man (Manuscript 16, 1890). 5BC 1126.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.2 Kristus jako člověk vystoupil do nebe. Jako člověk je zástupcem a ručitelem lidstva. Jako člověk žije, aby se za nás přimlouval. Připravuje příbytek pro všechny, kdo Ho milují. Jako člověk opět přijde v moci a slávě, aby vzal své děti k sobě. A to, co by nám

mělo přinášet radost a působit v nás vděčnost, je, že Bůh **Skutky 17:31** „ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže, kterého k tomu určil.“ Tím můžeme mít navždy jistotu, že celý nepadlý vesmír se zajímá o veliké dílo, které Ježíš přišel na náš svět vykonat, totiž spasení člověka (Rukopis 16, 1890).

When Christ ascended to heaven, the sense of His presence was still with His followers. It was a personal presence, full of love and light. Jesus, the Saviour, who had walked and talked and prayed with them, who had spoken hope and comfort to their hearts, had, while the message of peace was still upon His lips, been taken up from them into heaven, and the tones of His voice had come back to them, as the cloud of angels received Him—“Lo, I am with you alway, even unto the end of the world.” Matthew 28:20. SC 73.2

SC – Cesta ke Kristu 73.2 Když Kristus vystoupil na nebe, zůstal v Jeho následovnicích stále pocit Jeho přítomnosti. Byla to osobní přítomnost plná lásky a světla. Ježíš, Spasitel, který s nimi kráčil a mluvil a který se s nimi modlil, který poskytoval jejich srdcím naději a útěchu, od nich byl vzat do nebe s poselstvím pokoje na rtech. A když Ho přijal zástup andělů, zaslechli ještě učedníci Jeho hlas, který pravil: **Matouš 28,20** „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (srv. CK 50.3)